

SOLIDARITEIT PROTESTANTSE
PROTESTANTE SOLIDARITEIT

Brogniezstraat 46, 1070 Brussel
3de trimester 2021 - 26ste jaargang, nr. 7

ERKENNINGS nr. **P801343**
AFGIFTEKANTOOR : BRUSSEL

PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Burundi, ontmoeting met onze partners

EDITORIAAL VAN DE VOORZITTER

Beste lezer,

Protestantse Solidariteit heeft vandaag nog steeds haar bestaansreden. Helaas zou ik durven zeggen. Want liever zou ik een wereld zien waar onze NGO geen reden van bestaan meer heeft.

Daarnaast mogen en kunnen we getuige te zijn van de positieve veranderingen die we in gang hebben gezet. Niet in het minst dankzij de financiële steun van onze trouwe medestander Tavola Valdese, maar ook dankzij de steun van u allen. Want u lezer 'ziet' dat die steun ook vandaag nog absoluut nodig is. De bezinningstekst van ds. Boelens sluit hier -vind ik- mooi op aan.

Ik ben ook verheugd u onze nieuwe leden van de raad van bestuur te kunnen voorstellen. Elkeen draagt met zijn of haar talenten bij tot het goede bestuur dat we met Protestantse Solidariteit beogen.

En tot slot neem ik u mee naar onze partners. Jonathan en Bruno hebben tijdens de zomermaanden werkbezoeken gebracht in Burundi en R.D.Congo. Een blij weerzien na de lange afwezigheid door covid19.

Het reisverslag van Burundi met heel veel foto's en getuigenissen vindt u in deze Moyo. In onze volgende Moyo krijgt u het vervolg te lezen.

Ik hoop dat u hiermee een goed beeld krijgt van de projecten ter plaatse en de enorme dankbaarheid die uitgaat van de mensen aan wie recht wordt gedaan.

Tot slot, vergeet niet uw adresgegevens aan ons door te geven als u verhuist. Zo kunnen we u ook op uw nieuwe thuisadres op de hoogte houden van onze projecten.

Van harte,

Annie Van Extergem

INHOUDSOPGAVE

Editoriaal van de voorzitter • Inhoudsopgave • Informatie	Blz.	2
Nieuwe leden van de Bestuursraad: een kennismaking	Blz.	4
Meditatie Matteüs 25:40	Blz.	7
Bezoek aan onze partners: getuigenissen vanuit de ARM en CEPBU	Blz.	9
Giften voor onze acties: rekeningnummer	Blz.	27

PROTESTANTSE SOLIDARITEIT VZW

Brogniezstraat 46, 1070 Brussel

Tel. : +32(0)2 510 61 80 • Fax. : +32(0)2 510 61 81
info@protestantsesolidariteit.be • www.protestantsesolidariteit.be

IBAN : BE 37 0680 6690 1028 • BIC : GKCCBEBB

Bedrijfsnummer : BE 0417614197

Verantwoordelijke uitgever : A. Van Extergem

Volg ons op Facebook :

“Solidarité Protestante-Protestantse Solidariteit”

actalliance

*De Raad van bestuur van Protestantse Solidariteit
verwelkomt nieuwe leden*

Dirk Martens

Als Gentenaar werd ik geboren in het jaar van de grote watersnood in Nederland en België, 1953, als zoon van een Gentse vader en een Rotterdamse moeder.

Gent was en is steeds mijn woonplaats geweest. Een stad om trots op te zijn.

Mijn internationale afkomst heeft zeker bijgedragen tot het maken van heel wat reizen, zo dichtbij als veraf, tot in Afrika en Amerika toe. De goede familiale banden met mijn Nederlandse familie zorgden ervoor dat ik behoorlijk vertrouwd ben met zowel de Rooms Katholieke als de Protestantse religieuze wereld.

De rechtenstudies hebben mij tot de balie geleid waar ik sedert 40 jaar het mooie beroep van advocaat uitoefen. In de juridische wereld ben ik nog op andere vlakken actief, o.m. als plaatsvervangend rechter, (internationaal) arbiter en redacteur van een juridisch tijdschrift.

Mijn sociale bewogenheid heeft mij tot een actieve bestuursfunctie geleid in een vrij grote vereniging die zorgt voor huisvesting en tewerkstelling van personen met een handicap. Op mijn hobbylijst staan o.a. geschiedenis, (klassieke) muziek en reizigers begeleiden als reisleader.

Last but not least dient vermeld dat deel uitmaken van een gezin met een wonderlijke echtgenote en schitterende kinderen, schoonkinderen en kleinkinderen, door niets kan overtroffen worden.

Charlotte Salles

Ik ben 34 jaar, mijn gezin bloeit en dat maakt me blij.

Al enige tijd speelde het door mijn hoofd dat ik me wou engageren in een sociaal project om een steentje bij te dragen aan de opbouw van de samenleving.

Op voorstel van een lid van Protestantse Solidariteit heb ik besloten om, samen met mijn man, het team te versterken. We willen beiden meewerken aan dit mooi project.

Ik heb een master in communicatiewetenschappen en werk sinds drie jaar in het bankwezen.

De passies in mijn leven zijn mijn familie, koken met goede producten, sport en reizen.

Olivier Claeys

Ik ben van nature sociaal, gericht op de ander en empathisch. Ik ben altijd gevoelig geweest voor hetgeen rondom mij en in de wereld gebeurt.

Dus heb ik gereageerd op het voorstel van een lid van Protestantse Solidariteit om lid te worden van het team.

Ik heb een master in economische wetenschappen en ben econoom. Analyses maken is mijn passie.

Ik ben onlangs papa geworden van een dochtertje. Verder ben ik sportief en ik speel voetbal sinds mijn vroegste kindertijd.

Als zoon van een vader uit Gent en een moeder uit Peru, ben ik dol op reizen doorheen de wereld.

De omgeving waarin ik leef en mijn vele reizen hebben mij een open geest gegeven met veel zin om altijd nieuwe mensen en nieuwe dingen te leren kennen.

Zien of niet zien

d.s. Douwe Boelens

Voorwaar zeg Ik u:

*Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt,
zo hebt gij dat Mij gedaan.*

Matteüs 25:40

In hoofdstuk 25 van Matteüs vertelt Jezus een verhaal. We kunnen het verhaal een 'gelijkenis' of 'parabel' noemen, maar ook een 'visioen'. Het gaat over mensen, zoals we allemaal zijn.

In het verhaal worden twee groepen mensen met elkaar vergeleken. Waarin verschillen ze van elkaar? Zijn het 'goede' en 'slechte' mensen? Nee, dat kun je niet zeggen. In ieder geval zijn de 'goede mensen' zich er niet van bewust dat ze goed zijn, en de 'slechte mensen' mensen niet dat ze slecht zijn. Van al deze mensen geldt dat ze goede bedoelingen hebben. We kunnen ons afvragen of er wel 'goede en slechte mensen' bestaan. Eigenlijk zijn alle mensen tot goede dingen in staat, en eigenlijk geldt voor alle mensen dat ze soms tekortschieten...

In het verhaal van Jezus verschillen de twee groepen mensen van elkaar doordat ze iets of iemand gezien hebben of juist niet gezien hebben.

De mensen uit de eerste groep hebben iemand gezien die honger of dorst had – en ze hebben aan die persoon iets te eten of te drinken gegeven. Natuurlijk hebben ze dat gedaan! Dat was het minste wat ze konden doen! Ze hebben iemand gezien die geen onderdak had; een vluchteling misschien – en ze hebben die persoon een eenvoudig onderkomen aangeboden. Ze hebben iemand gezien die geen kleren had – en ze hebben aan die persoon een paar kledingstukken van zichzelf gegeven. Ze hebben iemand gezien die ziek was of in de gevangenis terechtgekomen was – en ze hebben die persoon opgezocht om toch iets voor hem of haar te kunnen betekenen.

Het enige wat ze hoefden te doen, was: hun medemens opmerken, en doen wat hun hart hun ingaf.

De mensen uit de andere groep waren geen slechte mensen. Het is hun alleen niet opgevallen dat er iemand honger of dorst had – en daarom hebben ze niet bedacht om iets te eten of te drinken te geven. Ze hebben niet gezien dat er iemand was die geen onderdak had, die geen kleren had. Het is niet tot hen doorgedrongen dat er iemand ziek was of in de gevangenis was terechtgekomen. Het probleem was waarschijnlijk niet dat ze die personen niet hadden willen helpen, maar dat ze te druk met iets anders bezig waren geweest. Waarschijnlijk hadden ze gewoon drukke jobs of waren ze met hun eigen huizen bezig. Ze werden in beslag genomen door hun familieleden en hun vrienden. Die andere mens, die mens in nood, was hen ontgaan.

Voor die laatste groep is dat erg, omdat ze iets gemist hebben. Door iemand een broodje of een glas water aan te bieden, een kledingstuk of een uurtje van hun kostbare tijd, hadden ze iets kunnen meemaken. Ze hadden als het ware het koninkrijk van God kunnen binnengaan. Jezus zegt: ze hadden mij kunnen ontmoeten, als ze dat voor die ander gedaan hadden.

Protestantse Solidariteit is erop uit om mensen die zo moeiteloos aan onze aandacht kunnen ontsnappen, mensen met honger en dorst, mensen zonder huizen en met onvoldoende kleren, mensen die ziek zijn of gevangen zitten – aan ons voor te stellen. “Onaanzienlijke mensen” noemt het verhaal hen, maar juist daarom is het belangrijk dat wij hen zien. Door hen te zien en bij te staan gaan we binnen in een wereld die anders voor ons gesloten blijft.

Bezoek aan onze partners in Burundi
Het verhaal van Jonathan en Bruno

BEZOEK AAN AFRICAN REVIVAL MINISTRIES (ARM) ONTMOETING MET VESTINE KANYAMUNEZZA

Vestine is nationaal directrice van ARM. Ze vertelt ons eerst over de geschiedenis van de ARM. De kerk is gesticht in 1989. Nu zijn er meer dan 250 'Kerken van Leven' in Burundi. De stichter, pastor David, trok door het land met Engelse missionarissen. Al vanaf de jaren '90 investeerde hij in humanitaire en ontwikkelingsprojecten.

ARM Burundi is sinds 1989 actief als een internationale christelijke NGO; in augustus 1996 erkend door het ministerie van buitenlandse zaken en internationale coöperatie.

Het HIV-project valt onder het domein 'Gezondheid' van de ARM Burundi. Het heeft een onderkomen in twee klinieken: de medisch-chirurgische christelijke kliniek in Jabé en in Rohero. Beide klinieken hebben als specialisatie Interne Geneeskunde en Algemene Chirurgie.

De chirurgische kliniek in Rohero ging van start in 1995. Haar eerste doel was de opvang van oorlogsslachtoffers. Vandaag is het uitgebreid naar alle patiënten die een chirurgische ingreep nodig hebben. Het ziekenhuis heeft een capaciteit van 37 bedden.

In het ziekenhuis van Jabé ontmoeten we patiënten met HIV (PVVIH's: personnes vivant avec VIH). We kregen uitleg over het verloop van een vrijwillige opsporing van HIV. We hebben de radiologie, de apotheek en het farmaceutisch magazijn bezocht. Daar ligt ook rijst opgeslagen die uit de USA komt.

We hadden een onderhoud met een arts. Jonathan legde hem uit welke hulp Protestantse Solidariteit het ziekenhuis biedt, m.n. aan de mensen met HIV. 553 personen zijn lid van de vereniging PVVIH.

Protestantse Solidariteit bemiddelt tussen een geheel van geldschieters en donateurs, christelijk of niet, die mensenlevens in Afrika willen redden. De visie van Protestantse Solidariteit is dat ieder mens in de wereld het recht heeft om waardig te leven.

“Alles wat God geschapen heeft is goed. We moeten dus het kwaad in de wereld bestrijden. Ziekten veroorzaken lijden, maar met de hulp van donateurs kunnen we dat lijden verminderen.

Er zijn veel ziektes in de wereld, niet alleen HIV, maar ook diabetes en tuberculose enz.

Als men de voorgeschreven medicatie neemt, dan kan men, met een positieve houding, lang leven, zonder te lijden. Daarom zijn wij de oceaan overgestoken en naar hier gekomen om u te om steunen en te bemoedigen om met een positieve ingesteldheid waardig te leven. Tenslotte: dat niemand u zegt dat u ziek bent omdat u gezondigd hebt”. Aldus Jonathan tot de patiënten.

GETUIGENIS VAN CHRISTOPHE

Christophe is een vrijwilliger die werkt met mensen die HIV hebben. Elke dag, zonder onderbreking helpt hij mensen en brengt hij virale ladingen (bloedstalen) naar andere laboratoria en ziekenhuizen.

Bonjour! Ik ben Christophe, 54 jaar oud. Ik ben gehuwd. Mijn eerste vrouw is al lang geleden gestorven.

Ik ben blij hier bij u te zijn. Moge God u zegenen. U heb veel voor ons gedaan. Wij hebben hulp gekregen, zodat mijn kinderen naar school kunnen gaan.

We hebben schoolmateriaal ontvangen, uniformen, financiële hulp om het schoolgeld te kunnen betalen enz. Mijn kinderen worden nu goed behandeld, dankzij u. Ik ben u daar heel dankbaar voor.

Moge God u sterken in het werk dat u doet en moge God uw donateurs zegenen.

Als God het toestaat en God u genadig is, hoop ik dat u van een goede terugkeer naar België mag genieten en ik bid dat u ons spoedig opnieuw zult komen bezoeken. Dank, heel veel dank.

GETUIGENIS VAN ORNELLA

Ik heet Ornella. Ik ben in deze organisatie gekomen toen ik pas 10 jaar was. Ik ben nu 23. Ik ben een weeskind en opgevoed door mijn tante.

Toen ik nog klein was vernam ik dat ik HIV positief was. Dat heeft me enorm geraakt en ik was er volledig door van de kaart. Maar ik ben er weer bovenop gekomen en heb een opleiding gevolgd. Ik ben nu naaister.

Maar het was moeilijk, want ik had geen naaimachine. Dankzij uw hulp heb ik er nu een. Ik kan dus eindelijk mijn passie waarmaken. Ik maak nu mondmaskers tegen Covid. Ik dank u voor uw hulp. Moge God u zegenen.

GETUIGENIS VAN ANSILA

Ik groet u in de naam van Jezus. Ik ben blij dat u bij ons bent. Ik ben 61 jaar en ik heb acht kinderen: vijf jongens en drie meisjes.

Alleen God kan u belonen. Elke vrijdag bidden wij voor u omdat u ons geholpen hebt. Alles wat u ons bezorgt draagt bij aan ons geluk.

Als ik me ziek voel kom ik hierheen. Men behandelt mij goed en men geeft me goede raad. Bedank uw partnerorganisatie en uw donateurs. Moge God u zegenen.

GETUIGENIS VAN CHANTAL

Ik groet u in de naam van Jezus. Ik dank u voor het werk dat u doet. Ik heb drie kinderen. Met hun studie gaat het goed. Dank zij u ontvangen ze schoolmateriaal. Ik weet niet hoe ik u danken kan! Ik hoop van ganser harte dat u uw werk kunt verder zetten.

GETUIGENIS VAN HILDEGONDE

Ik heb gehoord dat er hier mensen zijn die ons geholpen hebben. Ik ben grootmoeder. Ik heb vijf kinderen en vijf kleinkinderen.

Toen ik hier in het ziekenhuis kwam was ik heel ziek. Ik werd opgenomen en ik was bang om te sterven. Ik was ook bang voor de HIV opsporing. Maar door de opvolging en begeleiding heb ik nu een goede gezondheid en ben ik niet meer bang.

Mijn man heeft me verlaten en de kinderen meegenomen. Maar dankzij u en uw werk konden drie van mijn kinderen hun universitaire studie beëindigen. Ik dank u van ganser harte. Ik hoop dat u uw werk kunt uitbreiden naar anderen die het nodig hebben. Ik dank u.

GETUIGENIS VAN SAMUEL

Ik ben blij om de mensen die ons helpen te zien. Ik ben 52 jaar en ik heb acht kinderen: zes jongens en twee meisjes. Eén dochter is seropositief, maar ze is getrouwd en haar kind is seronegatief. Ik ben in goede gezondheid en niemand weet dat ik seropositief ben. Ik dank u van ganser harte.

Ik dank de afgevaardigden van Protestantse Solidariteit, dat u de ARM en haar mensen in uw hart draagt. Daarvoor zijn we dankbaar. Het geeft ons moed en de kracht om ook elkaar, die van deze steun genieten, te helpen.

Ik deed allerlei klusjes, maar nu heb ik geen werk meer. Ook anderen hebben geen werk of verdienen heel weinig. Ik hoop dat u ons verder zult kunnen helpen. Ik vraag u om ook voor ons te bidden, zodat ons geloof niet verzwakt. Ik dank u.

VERZORGINGSCENTRUM IN RUTEGAMA, GITEGA

Een verpleger begeleidde ons bezoek aan het Gezondheidscentrum. We hebben de apotheek gezien en op het einde de kraamkliniek, waar juist een vrouw bevallen was. We hebben het laboratorium en de apotheek bezocht. Op het einde gaf de verpleger meer uitleg.

UITLEG VAN DE VERPLEGER DIDACE NSHIMIRAMANA

Wij behandelen ongeveer 17.259 personen voor vele aandoeningen, zoals bloedvergiftigingen, urinewegenontstekingen enz. Ook behandelen we seksueel overdraagbare infecties, vooral bij jongeren tussen 12 en 24 jaar.

Hun immuniteit is nog niet volledig. Deze infecties komen vooral voor in warme gebieden en bij sekswerkers. Deze aandoeningen zijn de oorzaak van een te hoge morbiditeit (ziektepercentage) en mortaliteit (sterftecijfer).

Allereerst hopen we op een betere toegang tot het Verzorgingscentrum. We hopen dat het niet geasfalteerde stuk weg grondig wordt hersteld. Dat is voor ons van vitaal belang.

Verder hebben we voor de kraamkliniek dringend veel en noodzakelijk ondersteunend materiaal nodig: een elektrische afzuigkap, een verwarmende lamp, een zuurstofapparaat en vooral een informatica databank voor de 'Open Clinic'.

Dan is er ook nog de uitrusting nodig voor de afdeling radiologie en echografie, evenals de apparatuur voor de biochemie en hematologie in het laboratorium.

We hebben ook dringend nood aan ondersteuning voor onze activiteiten in de gezondheidszorg voor moeder en kind, als gevolg van overlijdens en van de ziekte- en sterftecijfers in de peri- en postnatale moeder- en jonge kindereenzorg. Ook voor ons werk in de seksuele en preventieve zorg voor jong volwassenen en in de zorg voor personen met HIV. En dat is nog maar een klein deel van onze lijst van benodigheden!

Ik dank u voor alles wat u doet en nog zult doen.

IN NGOZI • ARM

(CHRISTELIJKE ACTIE VOOR PERSONEN DIE LEVEN MET HIV VAN DE ARM)

We hebben in de apotheek de afdeling voor antiretrovirale medicijnen en voor opportunistische infecties bezocht, giften van Protestantse Solidariteit. Ook het laboratorium waar de HIV opsporing gebeurt. Daar gebeuren ook de bloedafnames en die virale ladingen worden naar het ziekenhuis gebracht.

We hebben de consultatieruimte bezocht en het getuigenis gehoord van de verantwoordelijke voor de 'preventie van overdracht van moeder op kind'. We hebben de verpleegster aan het werk die gezien die de antiretrovirale medicijnen uitdeelt.

We hebben geluisterd naar het woord van God. Jonathan gaf een uitleg over de waardigheid van de mens, aan de hand van het verhaal van de Samaritaanse vrouw, door Jezus in haar waardigheid als vrouw hersteld. Zijn bijdrage deed de toehoorders goed.

Enkele bijdragen die u duidelijk maken hoezeer uw giften voor de ontvangers belangrijk zijn.

GETUIGENIS VAN SONIA

Sonia is 14 jaar. Zij behoort tot de groep 'Wezen en kwetsbare kinderen'. Zij bedankt ons voor de steun die ze ontving in de vorm van een kit schoolmateriaal. Voordien had ze dat niet en daarom werd ze altijd van school gestuurd en miste daardoor veel lessen. Door dit project kan ze nu studeren. Ze heeft een rugzak ontvangen, een warm vestje, een schoolschrift en een uniform.

GETUIGENIS VAN PAISIBLE

Paisible is 23 jaar. Hij is geboren met HIV/AIDS. Hij leeft van zijn landbouw. Dat is niet gemakkelijk want er moet zaaigoed en kunstmest gekocht worden. Ondanks alle werk is de oogst mager. Toch werkt hij verder met de bedoeling om te slagen.

Dankzij de 'Christelijke Actie voor personen met HIV/AIDS' (ACVS), kon hij opgroeien met HIV. Dat was niet gemakkelijk. Hij heeft de stigmatisering door de familie en op school gekend. Dat was soms zo zwaar dat hij aan zelfmoord dacht. Dank zij ACVS, die medicijnen en raad gaf en voorbeden deed, leeft hij nu met positieve gedachten. Hij kan zelfs zonder beschaamd te zijn, getuigen tegenover anderen dat AIDS kan behandeld worden en dat men daardoor bijna een normaal leven kan leiden. Hij spreekt de taal van de jongeren.

Paisible heeft ons de moed gegeven om onze hulp aan andere jongeren verder te zetten.

GETUIGENIS VAN NTAKIMAZI AKLINE

Aklina is 43 jaar, moeder en weduwe. Ze leeft met HIV/AIDS. Ze heeft twee kinderen die seronegatief zijn. Zij dankt de geldschieters en donateurs voor het programma 'Preventie van overdracht van moeder op kind'.

GETUIGENIS VAN GABRIEL

Gabriël is 52 jaar. Hij is bewaker, schildwacht. Hij heeft twee kinderen die gesteund worden door 'Wezen en kwetsbare kinderen'. Hij dankt Protestantse Solidariteit en de ARM (African Revival Ministries) voor de ondersteuning van zijn kinderen met schoolbenodigdheden en uniformen. Hij maakt van deze gelegenheid gebruik om een pleidooi te houden voor de 'Christelijke actie voor personen met HIV/AIDS' in Ngozi.

GEZONDHEIDSCENTRUM IN KIREMBA VAN DE COMMUNAUTÉ DES ÉGLISES DE PENTECÔTE AU BURUNDI (CEPBU)

Christophe van CEPBU ontvangt ons en legt uit:

Protestantse Solidariteit werkt met CEPBU sinds 2002 in het kader van de strijd tegen HIV/AIDS. De ontvangers, hier aanwezig, leven dankzij deze hulp. Vanaf 2004 focust het Centrum op hulp aan personen die leven met HIV/AIDS. Hun vereniging (PVVIH, personnes vivant avec VIH) telt 160 leden. We hebben hen lidkaarten kunnen geven om bijstand te krijgen in geval van ziekte. Zo hebben ze toegang tot medicijnen voor henzelf maar ook voor hun gezin. De PVVIH's zijn daardoor gezond en niet meer bezorgd, omdat ze toegang tot medicatie hebben.

Jonathan spreekt nog over Protestantse Solidariteit en iedereen aanwezig applaudiseert voor de hulp die zij ontvangen.

(samenvatting van de toespraak van Jonathan, uitvoerend secretaris van Protestantse Solidariteit)

Jonathan vertelt eerst de Gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan.

Dan onderlijnt hij dat men mensen niet moet afwijzen vanwege een ziekte als AIV/AIDS. Dankzij de medicijnen kunnen PVVIH's veel langer leven. Ook kan iemand Aids hebben maar zijn/haar de kinderen niet, zoals een vrouw in Bujumbura getuigde. Dit is een gevolg van wetenschappelijk onderzoek. God heeft aan Adam de mogelijkheid gegeven om de aarde te bewerken en dingen te veranderen. Daarom bidden wij ook voor de wetenschappers. De getuigenissen van mensen die onze hulp hebben ontvangen zullen onze donateurs aansporen om ons te blijven helpen.

GETUIGENIS VAN LUCIEN KABURA, PVVIH-ER

In 2004 testte ik seropositief. Mijn echtgenote is gestorven aan AIDS in 2004. Toen heb ik me laten testen. Ik ben naar het ziekenhuis gegaan en men heeft mij bijgestaan en medicijnen gegeven. Ik had zes kinderen toen ik opnieuw trouwde. Mijn tweede vrouw was nog jong. Zij is naar school gegaan en is verpleegster. We hebben twee dochters en geen van beiden is seropositief.

Ik werd geïntegreerd in het project van Protestantse Solidariteit. Daardoor ontvang ik de medicijnen. Ik heb ook een varken gekregen en die heeft zich voortgeplant. Nu heb ik zestien varkens. Het project steunt ons nog altijd. We hebben ook een kaart voor ziektebijstand.

We zijn heel blij u te ontmoeten en wij danken u. Moge God u verder helpen en ook om geld te vinden zodat we een koe kunnen kopen. Moge God u zegenen.

GETUIGENIS VAN RADEGONDE NIMUBONA, VOORZITSTER VAN PVVIH

In 2003 vernam ik dat ik seropositief was. Mijn man is in 1998 gestorven in een auto ongeluk. Als weduwe was mijn leven moeilijk. Maar ik heb hulp gekregen van Protestantse Solidariteit en sindsdien neem ik medicijnen. Ik voel me nu goed.

Sinds 2005 ontvangen we ook voedsel. Ik dank God daarvoor. Ik heb zes kinderen. Ze zijn allen naar school gegaan en zijn nu getrouwd. Geen van mijn kinderen heeft AIDS.

Wij danken God die u hier heeft gebracht en ik dank ook de verpleegsters die onze vriendinnen zijn geworden. We nemen onze medicijnen en wij danken ook dokter Christophe die de donateurs naar hier heeft gebracht.

We danken u voor uw bezoek en zouden graag zien dat u doorgaat met uw hulp. Dank u.

GETUIGENIS VAN VÉRÉNA NIYONKURU (PVVIH-ER)

Ik ben blij u te zien en ik dank God. Het is als een wonder u hier te zien. Na de dood van mijn man voelde ik me echt niet goed. Ik heb me laten testen en ontdekt dat ik AIDS heb.

Ik kwam naar hier en een Congolese verpleger heeft mij erg geholpen. Toen ik me liet testen was het voor de verpleger moeilijk om me het resultaat mee te delen. Ik ben toen begonnen met de medicijnen te nemen.

Mijn kind is geboren in 2008 en is ook seropositief. Ik neem de antiretrovirale medicatie. Mijn kind is nu 13 jaar en wij leven zonder problemen.

Moge God u zegenen evenals de verpleegsters en de CEPBU, want we hebben ook een kaart voor ziektebijstand.

HET WEESHUIS IN KIREMBA

Hierna hebben we het weeshuis in Kiremba bezocht, dat 82 kleine wezen herbergt. Het zijn kinderen waarvan de moeder gestorven is bij de bevalling en de vader niet de middelen heeft om het kind bij zich te houden.

Na enkele jaren moet het kind het weeshuis verlaten bij gebrek aan plaats en is de vader verplicht het kind weer thuis op te nemen.

HET GEZONDHEIDSCENTRUM IN GAKWENDE, PROVINCIE RUTANA

Het gezondheidscentrum ligt juist naast de oude Zweedse missiepost die in 1936 werd gesticht. We ontmoeten er de leden van het HIV/AIDS-project, dat onderdeel is van de vereniging PVVIH.

De groep die we ontmoeten bestaat uit zes vrouwen en drie mannen. We gaan buiten zitten vanwege Covid. Christophe, van de CEPBU, stelt Protestantse Solidariteit voor.

Inderdaad Protestantse Solidariteit werkt met CEPBU sinds 2002, in ons programma van de strijd tegen HIV/AIDS. We financieren de opsporing van HIV, de medicijnen en steunen de vereniging PVVIH.

TUSSENKOMST VAN JONATHAN, SECRETARIS PROTESTANTSE SOLIDARITEIT

We komen uit België en zijn gemandateerd door Protestantse Solidariteit. We ondersteunen de CEPBU al lang. Wij stellen de christelijke waarden en de waardigheid van elkeen voorop.

Er zijn mensen in België en Italië die geld geven. Via Protestantse Solidariteit wordt dat naar u wordt gezonden om u vreugde te brengen. HIV is geen catastrofe. Niet elke ziekte is een catastrofe.

Er zijn mensen die voor u bidden en er zijn mensen die werken om voor u de noodzakelijke medicijnen te vinden. Er zijn mensen die aan u denken.

Ik heb hier in Burundi mensen gezien die al twintig jaar medicijnen nemen en die in goede gezondheid zijn. Dankzij de behandelingen kunt u lang in goede gezondheid leven.

GETUIGENIS VAN BERNARD

Ik heet Bernard en ik wil getuigen. Ik ben seropositief en ik neem al 12 jaar medicijnen. Sindsdien ben ik in goede gezondheid. In 2007 ben ik begonnen met Bactrim te nemen en sinds 2009 antiretrovirale medicatie.

Nadien heb ik veel opportunistische infecties gehad en heb ik een dokter geraadpleegd. Hij heeft mij aangeraden veel fruit te eten om mijn gezondheid te verbeteren. Ik heb geluk gehad, want ik heb niet veel middelen. Ik kan me niet permitteren om de medicijnen die ik nodig heb te kopen, maar ze worden me gratis gegeven. Ik dank ook de verpleegsters.

Vroeger gaf men ons ook hulp voor de kinderen. We ontvingen schoolgeld en schoolmateriaal zoals schriften en een uniform. Ik heb zes kinderen. Jammer genoeg worden deze kosten nu niet meer gegeven binnen dit project.

We hebben uw hulp werkelijk nodig. Ik heb ook een geit gekregen, die heb ik nog altijd. Zij heeft ook een kleintje gekregen en nu heb ik er twee. Ik dank u nog eens voor de hulp die u mij gegeven heeft.

GETUIGENIS VAN DONAVINE

Ik heet Donavine en ben 75 jaar. Ik dank u omdat u mij gesteund hebt door me medicijnen te geven. Ik ben in 1970 getrouwd en mijn man is al 15 jaar geleden overleden, dat was in 2006. Ik bleef alleen achter met zes kinderen. Al mijn kinderen zijn seronegatief en vier zijn getrouwd.

Ik heb me laten testen in 2006. Men heeft mij Bactrim (antibioticum) gegeven en nadien antiretrovirale medicijnen. Sinds ik seropositief ben heb ik de Bactrim hier van het Gezondheidscentrum gekregen. Ik ben lid geworden van de vereniging PVVIH in 2006. Voordien was het leven heel zwaar voor mij, maar sinds ik lid werd, voel ik me opgelucht en gelukkig. Men heeft me geholpen door me vee en voeding te geven.

Ik dank u voor uw bezoek en ik vraag u om ons verder te helpen, want we hebben uw hulp nodig.

GETUIGENIS VAN ROSE

Ik ben weduwe en ik heb vier kinderen. Ik ben 43 jaar. Ik ben lid van de vereniging. Ik dank God die u begeleid heeft tijdens uw reis. Ik bedank het werk van Protestantse Solidariteit.

Eerst hebt u ons levensmiddelen gegeven, dan schoolmateriaal en schoolgeld. U hebt ons geholpen in de landbouw en ons vee gegeven. We danken u voor uw hulp, omdat u ons steunt in onze zwaaardigheid.

De vereniging helpt ons om te leven zoals anderen en om gelukkig te zijn. U bent ons blijven steunen door ons medicijnen te geven. Want als iemand onvoldoende immuniteit heeft moet hij naar het Gezondheidscentrum. Ik dank ook de verplegers. Zij ontvangen ons goed. Voordien ontvingen we onze medicijnen hier in Gakwende, maar dit Centrum heeft zijn activiteiten uitgebreid naar andere gezondheidscentra dichterbij Bigomogomo. Wij danken u voor uw steun.

Als men de medicijnen regelmatig inneemt kan men werken en produceren zoals ander mensen. Maar niet iedereen is even gezond. Het probleem is, als iemand ziek wordt, hij moeilijk aan medicijnen kan geraken, omdat niet alle medicijnen gratis worden aangeboden en wij niet altijd de middelen hebben om ze te kopen.

We werken verder, ook al raadt men af om zwaar werk te verrichten. We vragen u om ook de medicijnen te vinden die te duur zijn en niet gratis worden aangeboden.

We danken u nogmaals voor uw initiatieven. Moge God u zegenen.

Nadien hebben we op zaterdagmorgen het internaat voor gehandicapte kinderen van CEPBU bezocht.

ONDERSTEUN ONZE ACTIES

DOOR TE STORTEN OP HET
REKENINGNUMMER VAN
PROTESTANTSE SOLIDARITEIT

BE37 0680 6690 1028

(Giften van € 40 en meer zijn fiscaal aftrekbaar)

*Adreswijziging
doorgeven?*

Help ons onze adressen lijst bij te houden. Deze is gebaseerd op adressen die op de bankafschriften vermeld staan. Maar soms zijn die onvolledig of niet gewijzigd. Daardoor worden sommige 'Moyo's' naar ons teruggestuurd.

Gelieve ons daarom zo snel mogelijk te contacteren, zodat u de volgende editie van 'Moyo' zeker ontvangt.

info@solidariteprotestante.be - Tel. +32 (0)2 510 61 80

MOYO